

[שביעי] כט וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח-לֶחֶם
שֵׁתִי תֹרִים אוֹ שֵׁנִי בְּנֵי יוֹנָה וְהִבִּיאָהּ
אוֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד: לַעֲשֹׂה הַכֹּהֵן אֶת-הַאֲחָד
חֲטָאת וְאֶת-הַאֲחָד עֲלֶה וְכִפֵּר עָלֶיהָ
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּב טַמְאָתָהּ:
[מפסיר] לֹא וְהִזְרַתְּם
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאָתְּם וְלֹא
יָמְתוּ בְּטַמְאָתְּם בְּטַמְאָם אֶת-מִשְׁפַּחֵי
אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם: לֵב זֹאת תִּוְרַת הַזֹּב
וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת-זָרַע
לְטַמְאָה-בָּהּ: לֵג וְהִדְוָה בְּנִדְתָּהּ וְהַזֹּב
אֶת-זֹבוֹ לְזָכָר וְלִנְקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב עִם-טַמְאָה: פ פ פ

וביום השמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה והביאה
אותם אל הכהן אל פתח אהל
מועד ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר
עליה הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמאה בה והדוה
בנדתה והזב את זובו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה

